

РЕШЕНИЕ

№ 157

гр. Дулово, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУЛОВО в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Емил В. Николаев

при участието на секретаря Велемира Н. Мещерова Иванова като разгледа докладваното от Емил В. Николаев Гражданско дело № 20223410100377 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, с която са предявени обективно кумулативно съединени искове с правна основание чл. 422, вр. чл. 124 от ГПК за признаване за установено, че ответникът Г. Е. Е., с ЕГН *****, от ***, обл. Силистра, дължи на ищеца Дирекция „Социално подпомагане” – Дулово, представлявано от директора Йорданка Стойчева, сумата от 1 649.41 лв. /хиляда шестстотин четиридесет и девет лева и четиридесет и една стотинки/, представляваща недобросъвестно получени 3 вида месечни социални помощи, отпуснати на ответника със Заповеди с №№ ЗСПД/Д-СС-Д/86/02.02.2021г., ЗСПД/Д-СС-Д/2115/28.10.2021г. и ЗСПД/Д-СС-Д/2114/11.11.2021г., издадени от Директора на ДСП-Дулово, ведно със законна лихва върху сумата от 1 649.41 лв., считано от 31.05.2022 г. до окончателно плащане, за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч. гр. дело № 224/2022 г. по описа на РС-Дулово.

Ищецът заявява, че вземането произтича от 3 бр. Заповеди с № № Д_СС_Д-ВС-15/01.04.2022 г., Д_СС_Д-ВС-16/01.04.2022 г. и Д_СС_Д-ВС-15/01.04.2022 г. на Директор на ДСП - Дулово, издадени след като административният орган установил недобросъвестно получаване на месечни семейни помощи, предоставени на основание чл. 9 от ЗСП за допълване на доходите в размер на 523.87 лв. по чл.8, ал.1 от ЗСПД за отглеждане на дете до навършване на 1 година в размер на 800.00 лв. и по чл.7, ал.1 от ЗСПД за отглеждане на дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-

Твърди, че заповедите, с които е прекратено получаването на месечни помощи, са връчени по реда на чл.61 от АПК на *** – дъщеря на ответницата със задължение да предаде.

След като ответницата не възстановила доброволно недобросъвестно получените от нея социални помощи в общ размер от 1 649.41 лв., ищецът е подал в РС-Дулово заявление

за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, по което е издадена заповед за изпълнение за претендираното вземане. Представя писмени доказателства.

В законоустановения срок е депозиран отговор на исковата молба от особения представител на ответника, с който изразява становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Не е представил писмени доказателства, не е направил доказателствени искания. Прави искане за прилагане на ЧГД № 224/2022 г. по описа на РС-Дулово.

В съдебно заседание ищецът Дирекция „Социално подпомагане” – Дулово, представлявано от директора Йорданка Стойчева, заявява, че поддържа исковата молба и моли съда да уважи предявената с нея искова претенция като основателна и доказана.

В съдебно заседание, ответникът Г. Е. Е. не се явява. Назначеният □ особен представител заявява, че не оспорва предявения иск и моли същият да бъде уважен.

След обсъждане доводите и възраженията на страните и преценка на събраните писмени доказателства се установява следното от фактическа страна:

На 21.01.2021 г. и на 26.10.2021 г. ответникът Г. Е. Е. е подала 3 бр. заявления – декларации (листи 9, 10, 14, 15, 18-20, по делото) за отпускане на месечни социални помощи по чл.7, ал.1 и чл.8, ал.1 от ЗСПД и по чл.9 от ЗСП. Въз основа на тези заявления е били издадени Заповеди с № № ЗСПД/Д-СС-Д/86/02.02.2021 г., ЗСПД/Д-СС-Д/2115/28.10.2021 г. и ЗСПД/Д-СС-Д/2114/11.11.2021 г. за отпускане на три вида месечни социални помощи в общ размер от 1 649.41 лв., които са преведени по банковата сметка на ответницата.

Та 18.03.2022 г. в ДСП-Дулово е получена информация от ОД на МВР-Силистра за извършени задгранични пътувания на ответницата и нейния съпруг. Установено е, че лицата са напуснали страната на 27.10.2021 г. и повече не са се завърнали.

Със Заповеди с № № Д_СС_Д-ВС-15/01.04.2022 г., Д_СС_Д-ВС-16/01.04.2022 г., и Д_СС_Д-ВС-15/01.04.2022 г. на Директора на ДСП - Дулово е било наредено на ответника да възстанови претендираната по настоящото дело сума, а именно главницата от 1 649.41 лв.

По делото има приложени писмени доказателства, че заповедите са надлежно връчени на ответника чрез нейната дъщеря, която е поела задължение да предаде.

На 31.05.2022 г. ищецът ДСП-Дулово е подала в РС-Дулово заявление по чл. 417 от ГПК, въз основа на което е образувано ч. гр. дело № 224/2022 г. На 06.06.2022 г. е издадена заповед № 104 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК за сумата от 1 469.41 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 31.05.2022 г. до окончателното плащане и за мораторна лихва в размер на 43.53 лв. за периода от 14.02.2021 г. до 18.03.2022 г. Издаден е и изпълнителен лист на 06.06.2022 г.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал.5 от ГПК.

В указания месечен срок по чл. 415 от ГПК ищецът ДСП-Дулово е предявила срещу ответника настоящия установителен иск за сумата от 1 469.41 лв., ведно със законната лихва,

считано от датата на подаване на заявлението в съда – 31.05.2022 г. до окончателното плащане.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният положителен установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415 от ГПК е допустим, предявен от лице - заявител, имащо правен интерес да иска установяване със сила на пресъдено нещо съществуването на вземанията си по издадена заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК, връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал.5 от ГПК.

Предявеният положителен установителен иск има за предмет установяване на съществуването, фактическата и материалната длъжимост на сума или суми, за които е била издадена заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК. По този иск следва с пълно доказване ищецът, твърдящ съществуване на вземането си, да установи по безспорен начин неговото съществуване спрямо ответника – длъжник.

Ищецът носи процесуалната тежест да докаже съществуването на фактите, които са породили неговото вземане, размера на вземането и че същото е изискуемо.

В случая вземането на ищеца е основано на Заповеди с № № Д_СС_Д-ВС-15/01.04.2022 г., Д_СС_Д-ВС-16/01.04.2022 г. и Д_СС_Д-ВС-15/01.04.2022 г. на Директора на ДСП - Дулово, представляващ самостоятелен документ от изброените в чл. 417 от ГПК, с която на ответника е наредено възстановяване на недобросъвестно получени три вида социални помощи по ЗСП и ЗСПД в размер на 1 649.41 лв.

Посочените заповеди представляват индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от ГПК, принудителното изпълнение на които, съгласно ЗСПД и ЗСП, се допуска по реда на ГПК, т. е. заповедта съставлява несъдебно изпълнително основание, което следва да удостоверява наличието на годно за изпълнение притезателно право.

За да прецени дали съществува вземането на ищеца, предмет на заповедното производство, съдът следва да установи възникнало ли е вземането, погасено ли е и какъв е размерът на вземането. В настоящия случай вземането на ищеца произтича от административен акт, какъвто безспорно са заповедите на директора на ДСП-Дулово.

Съдът, след като се запозна с представените по делото заповеди, които съставляват документи по чл. 410 от ГПК и с които е разпоредено връщане на неправомерно получени социални помощи, намира, че същите са издадени от компетентния административен орган - директор на ДСП в рамките на неговите материални и териториални правомощия. От същите е видно кой е техният автор и в какво качество ги е издал, поради което съдът счита, че няма съществено нарушение на чл. 59, ал. 2 от АПК. В заповедта е посочено и основанието, на което се издават - чл. 14а, ал.3 от ЗСП, чл.14, ал.3 от ЗСПД

Съдът счита, че заповедите на директора на ДСП- Дулово са валидни, като липсват основание същите да се приемат за нищожни.

По делото няма наведени твърдения за обжалване на заповедите, поради което съдът приема, че същите са влезли в сила след изтичане на срока за обжалването им, който е 14 – дневен и материализират подлежащо на изпълнение вземане за възстановяване на недобросъвестно получени семейни помощи.

От събраните по делото доказателства безспорно се установи, че ищецът е отпуснал на ответника месечни социални помощи в общ размер от 1 649.41 лв., която не е възстановена на ищеца, тъй като е получена недобросъвестно.

С оглед изложеното съдът намира, че предявеният установителен иск по чл. 422 от ГПК, вр. чл. 415, ал.1, т.1 от ГПК се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен като се признае дължимост на сумата за главница в размер на 1 649.41 лв., ведно със законната лихва, считано от подаване на заявлението в съда до окончателно погасяване на задължението.

По отношение на разноските по делото:

Предвид изхода на делото, на основание чл. 78, ал 1 от ГПК, ищецът по настоящето дело има правото да претендира от ответника заплатените разноски по производството за възнаграждение на назначения на ответника особен представител, които в случая са в размер на 300.00 лв.

Съдът следва да осъди ответника да заплати по сметката на РС-Дулово и дължимата държавна такса по настоящето производството в размер на 33.86 лв. и дължимата държавна такса по заповедното производство в размер на 33.86 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 235 от ГПК, Дуловският районен съд

РЕШИ:

Признава за установено в отношенията между страните, че Г. Е. Е., с ЕГН *****, от *** обл. Силистра, дължи на Агенция по социално подпомагане с БУЛСТАТ 121015056, Дирекция „Социално подпомагане” – Дулово, представлявана от директора Йорданка Стойчева, с адрес: гр. Дулово, ул. „Васил Левски“, № 20, обл. Силистра, сумата от 1 649.41 лв. /хиляда шестстотин четиридесет и девет лева и четиридесет и една стотинки/, представляваща недобросъвестно получени месечни социални помощи по чл.7, ал.1 от ЗСПД, по чл.8, ал.1 от ЗСПД и по чл.9 от ЗСП, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК в съда – 31.05.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК № 104/06.06.2022 г. и изпълнителен лист от 06.06.2022 г. по ч. гр. дело № 224/2022 г. по описа на РС-Дулово.

ОСЪЖДА Г. Е. Е., с ЕГН *****, от *** обл. Силистра, да заплати на Агенция

по социално подпомагане с БУЛСТАТ 121015056, Дирекция „Социално подпомагане” – Дулово, представлявана от директора Йорданка Стойчева, с адрес: гр.Дулово, ул. „Васил Левски“, № 20, обл. Силистра, сумата от 300 лв. /триста лева/, представляваща направени от ищеца разноски в настоящото производство за особен представител.

ОСЪЖДА Г. Е. Е., с ЕГН *****, от *** обл. Силистра, да заплати в полза на Държавата, по сметката на Районен съд – Дулово, сумата от 33.86 лв. /тридесет и три лева и осемдесет и шест стотинки/, представляваща дължима държавна такса по настоящото производство, и сумата от 33.86 лв. /тридесет и три лева и осемдесет и шест стотинки/, представляваща дължима държавна такса по ч. гр. дело № 224/2022 г. по описа на РС-Дулово.

Решението подлежи на обжалване пред Силистренският окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Дулово: _____